

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 6. АВГУСТ 2017, ГОДИНА 18, БР. 47

Протојереј Александар Шаргунов: ШТА ОЗНАЧАВАЈУ НАША ИМЕНА?

Када срећни родитељи очекују дете, они унапред размишљају које ће му име дати. "Ако буде девојчица, зваће се..., ако дечак - назваћемо га...!" У данашњем Јеванђељу *И беседа је на празник Рођења Светог Јована Крститеља, прим. прир./* видимо да то какво ће име бити дато детету Светих праведних Захарија и Јелисавете постаје крајње важно. Ово је предмет спора многих. У наше време, имена се, по правилу, бирају случајно, како се свиђају супружницима, из овог или оног разлога. Понекад, у част некакве знаменитости. Верници се чешће загледају у црквени календар - бирајући међу именима тога дана или њему блиских дана. Међутим, и поред тога не придају имену посебан значај. А, у Библији се, у оној цивилизацији која се некима од наших савременика погрешно чини примитивном, све другачије одређује. Сви знају да име Исус значи: *Спаситељ*, да име Петар означава *камен* - оно исповедање вере апостола, на коме ће Господ саздати Цркву Своју, а врата ада јој неће одолети. Ова имена указују на човеково призвање, на главни садржај његовог живота. А, шта значи име Јован? На арамејском, оно значи: *Божије милосрђе* или *благодат Божију*. У Јеванђељу по Луки, смисао овог имена је јасно истакнут: *И чуше њени сусједи и родбина да је Господ показао велику милост Своју на њој, и радоваху се с њом* (Лк.1, 58). Није просто носити име *доброта Божија, милост Господња, дар од Бога*. Самом Јовану Крститељу потребан је чак подвиг до крви да би остварио ову промисао Божију о њему. Он ће бити искушаван најпре да буде Захарија - *сећање Господње, Суд Божији*. И, од самог његовог рођења, ми видимо тај сукоб између намере чисто људске, диктиране обичајем, када су *хтели да га назову по имену његовог оца Захарије*, и савета који долази од Бога, и бива објављен од анђела: *и надјенућеш му име Јован* (Лк. 1,13).

Зашто ми данас говоримо о овоме? Зато да бисмо се подсетили да нам наша деца не припадају? Зато што је у свакоме од нас тајанствена Божија замисао? Зато што би требало да откријемо свој призив, зов Божији, који нам се огледа у имену? Господе, шта ти очекујеш од мене? Шта значи име које си ми дао, у Твојем Божанском предзнању? Велика бива радост када човек долази у свет. Сви суседи и сродници су се радовали са мајком Светог Јована Крститеља. Но, када су сазнали за ново, неочекивано име детета и, нарочито, када се његов отац, изненада исцељен од немости, зато што му је дао ово име,

написавши га на дашчици, *уђе страх у све сусједи њихове*. Откуд овај страх? Шта он значи? Пре свега, није реч о уобичајеном људском страху. Реч је о страху и трепету који обузима човека када се нађе пред Божијим присуством. *И сви који чуше ставише ово у срце своје, говорећи: шта ли ће бити ово дете? И рука Господња беше с њим*.

Пред сваким новорођеним дететом смо дужни да стојимо са истим таквим страхопоштовањем, осенивши се претходно крсним знамењем. Шта ће ово дете бити? Велика је тајна у сваком људском бићу. Хоће ли ово дете постати светитељ или преступник? Да ли ће оно бити Пушкин или Данте? Кнез Димитрије Пожарски или самозванац лажни Димитрије? ... Само Бог зна све о њему у Својој вечности. Зато се Црква Божија толико брине о томе да научимо да се предамо руковођењу Божијем - Ономе Који се зове *с нама Бог (Бог је с нама)*. Слушамо ли ми оно што хоће да нам каже Господ? Тражимо ли непрестано тајну, скривену у нашем животу, бојимо ли се тога да се не нађемо ниже од онога што је Бог замислио о нама у Свом недокучивом савету љубави? Свети Јован Претеча ће остварити своју, Божијим Промислом му даровану, судбину. *Он - највећи међу рођенима од жене*, каже о њему Христос. *А дете је расло и јачало духом, и било у пустињи до дана свога јављања Израилу* - сведочи Јеванђеље. Велике замисли Божије се припремају у тајности, кроз људе који постојано пребивају у послушности и тајни, у молитвеној осами, у спремности да своју главу положи за Господа и правду Његову, ради спасења многих.

БРАК И ПОРОДИЦА: ВАСПИТАЊЕ ДЕЦЕ

(Како васпитавати децу данас, како их извести на прави пут?) Све зависи од родитеља - да ли они иду по правом путу, и од хармоније између оца и мајке. И, наравно, духа у којем учествују деца. Васпитање деце долази из срца, из дубине осећаја, и дијете се храни Христом од почетка, ако вјерујеш у Господа, ако вјерујеш да се све то гради од малих ногу, од мале њихове могућности разумевања - јер сигурно да дијете разумије много више, како ми кажемо: смешка се бебица јер види анђеле. Ми не знамо шта дијете мисли. У сваком случају, ако смо ми са искреном вјером и проводимо их тако кроз те њихове мале године, васпитавајући их, сигурно можемо очекивати да ће се у њима учврстити осећај самоконтроле и - страха Божијега. Видите, тај страх Божији је најважнији. ... Ми можемо само до 9 година да урадимо нешто са дететом јер после буде касно, оно дође у друштво и по школама, и има један деструктиван начин са којим се дијете сукобљава...
Прота Војислав Билбија

Ако би дете од детињства имало ма какво сазнање о томе шта је то духовни живот, шта је то вера, успело би да избегне многе грешке у каснијем животу.
Оптински Старац Илија (Ноздрин)

ЗДАЊА ОКО САБОРНЕ ЦРКВЕ (20)

ПАТРИЈАРШИЈА СРПСКА

Садашња зграда Патријаршије, у чијем је склопу и Капела Светог Симеона Мироточивог, сази- дана је од 1932. до 1935. године, по пројектима знаменитог руског архитекте Виктора Лукомс- ког. Лукомски је припадао руској емиграцији која је избегла из своје Отаџбине после Октобарске револуције, када им је краљ Александар I Карађорђевић пружио заштиту и могућност да и у Србији раде и стварају. У том периоду се на београдским улицама, грађевинама и фасадама изузетно осећао утицај руских архитеката. Други разлог за одабир руског архитекте при изградњи Патријаршије је био у томе што је тадашњи патријарх српски Варнава (Росић) био руски ђак (завршио је Духовну академију у Петрограду).

Зграда Патријаршије, преко пута Саборне цркве, подигнута је на месту некадашње Митрополије. Представља монументални објекат, у коме је смештено врховно управно тело СПЦ. Подигнута је за време краља Алекса- дра I Карађорђевића, у време подизања цркве Светог Марка и припрема за под- изање Светосавске цркве на Врачару. Налази се усред амбијента од изванред- ног историјског и урбанистичког значаја (Саборна црква, Конак кнегиње Љубице, Кућа Димитрија Крсмановића...) Седиште СПЦ је у Патријаршијском двору у Београду, а у оквиру њега се налазе и патријаршијска библиотека и Музеј СПЦ. Преко пута капеле св. Симеона Мироточивог, налази се свечана Саборска сала, у којој се одржавају редовна заседања Светог архијерејског Сабора СПЦ. По својим архитектонским особинама, зграда припада сфери романтичарског духа. Облици су блиски академизованој варијанти српско- византијског стила. На горњем делу фасаде, у ниши спољашњег зида апсиде капеле, налази се мозаичка композиција са ликом Светог Јована Крститеља, Крсне славе патријарха српског Варнаве. Капела св. Симеона Мироточивог, налик првобитној капели у старој Митрополији, налази се у источном делу зграде. Током Другог светског рата, купола капеле је оштећена, а 1960. го- дине је детаљно санирана. На куполи се налазио стари крст, који је замењен, а освештао га је патријарх српски Павле, пред Васкрс 1992. године. Хор Са- борне цркве, Прво београдско певачко друштво, традиционално сваке године пева на слави патријаршијске капеле, на празник св. Симеона Мироточивог.

Прва српска Патријаршија је основана 1346. године. Цар Душан Силни је у Скопљу, тадашњој престоници српске царевине, сазвао Сабор свих српских епископа: Српска архиепископија је подигнута на ранг Патријаршије, а архиепископ српски Јоаникије, потоњи Светитељ, постао је први српски патријарх. Његове мошти се чувају у Пећкој патријаршији. Турци су 1766. укинули Српску патријаршију, а тиме и самосталност Српске цркве, која је потпала под јурисдикцију Цариградске патријаршије. Српска патријаршија је поново успостављена 1920. године, прогласом краља Петра I Карађорђевића, а први патријарх, Димитрије, изабран је и устоличен у Саборној цркви.

У НЕДЕЉИ 9. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 06.(24) Св. великомуч. Христина; Преп. Поликарп Печерски; Св. муч. Пребиловачки
- 07.(25) Успеније Свете Ане
- 08.(26) Преподобномуч. Параскева - Петка; Св. Сава Трећи, Архиепископ српски
- 09.(27) Св. великомученик Пантелејмон; Св. Климент Охридски
- 10.(28) Св. апостоли и ђакони Никанор, Прохор, Тимон и Пармен
- 11.(29) Свети мученик Калиник; Света мученица Серафима
- 12.(30) Преподобна мати Ангелина Српска

ИЗ ЛЕТОПИСА САБОРНЕ ЦРКВЕ

Августа 2008, Србију је посетио Српски мушки хор *Косо- во* из Кливленда (САД), који од 1994. окупља певаче из североисточног Охаја, негујући стваралаштво српских композитора намењено мушким хорovima. Духовну музи- ку изводе на Литургији (певачи припадају српским цркве- ним општинама Источноамеричке и Новограчаничке епархије), а световну на концертима, при православним храмовима у Америци и Канади. Последњих година, придружили су им се и певачи руских православних цркава из Охаја. Њихова гостовања на концертима и фестивалима широм Америке су део мисије пружања подршке и помоћи својој православној браћи Србима, у тешким данима. Ово је било њихово прво велико гостовање у Србији, а угос- тили су их Прво београдско певачко друштво и братство Саборне цркве, у завршници њихове турнеје по Србији (укључујући Космет), Црној Гори и Ре- публици Српској.

Хор *Косово* је певао на Светој архијерејској Литургији у Саборној цркви, 24. августа 2008, изазвавши снажне емоције сабраног народа, својим топлим, моливеним и надахнутим појањем. Литургију је служио епископ хвостански Атанасије (Ракита), са братством овога храма. После обиласка Патријаршије и Музеја СПЦ, гости су дочекани трпезом љубави у просторијама ПБПД. Исте вечери, са благословом патријарха Павла, хор *Косово* и ПБПД су одржали заједнички целовечерњи концерт у Етнографском музеју у Београду. Многобројна публика је била видно узбуђена овим концертном, уследиле су овације хорovima, као и свечане беседе проте Петра Лукића и о. Живојина Јаковљевића, пароха цркве Светог Саве у Кливленду. Велики аплауз је добио члан хора *Косово*, изворни Американац, који је примио Пра- вославље пред полазак на пут, не желећи да “дође у ту свету земљу некрштен”.

У суботу, 12. августа, на празник Преподобне мати Ангелине Српске, Света заупокојена Литургија у Саборној цркви почиње у 7:30.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.